

ผักเบี้ยทะเล

ชื่อพฤกษศาสตร์: *Sesuvium portulacastrum* L.

ชื่อพื้นเมือง: ผักเบี้ยทะเล

ชื่อท้องถิ่น: ผักเบี้ย

วงศ์ AIZOACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

นิสัย เป็นไม้ล้มลุก เป็นพืชทนแล้งได้ดี แตกกิ่งก้านสาขามาก สูงไม่เกิน 50 เซนติเมตร
ราก ระบบรากฝอย มีรากงอกตามข้อลำต้นที่สัมผัสผิวดิน **ลำต้น** แตกกิ่งก้านโปร่งแผ่ราบตามพื้นดินอวบน้ำ ทอดเลื้อยไปตามผิวดิน แผ่กระจาย ชูยอดสูง 15 - 30 เซนติเมตร ยอดใหม่แตกตามข้อปล้อง ลำต้นสีเขียวปนแดง หรือม่วง **ใบ** ใบเดี่ยว อวบน้ำ เรียงแบบตรงข้าม รูปขอบขนาน เป็นมัน ขนาดใบ 3 - 4 เซนติเมตร ก้านใบสั้น ปลายใบโค้งมน ฐานใบเข้าหา เส้นกลางใบ **ดอก** สมบูรณ์เพศ ออกดอกปลายยอด, ตามซอกใบ ดอกขนาดเล็กสีชมพู กลีบเลี้ยง 5 กลีบ กลีบดอก 5 กลีบ สีชมพู เกสรเพศผู้มีจำนวนมาก เกสรเพศเมีย 4 - 5 อัน รังไข่อยู่เหนือฐานรองดอก **ผล** เป็นแคปซูล มี 4 carpel กลีบเลี้ยงห่อหุ้ม คล้ายดอกยังตูม เมื่อผลแก่จะแตกออก มีหลายเมล็ดสีดำ หลุดออกเหลือเพียงกลีบเลี้ยงแห้งติดต้น

ลักษณะเด่น ลำต้น และใบอวบน้ำ ทนแล้งได้ดี

นิเวศวิทยา ขึ้นทั่วไปบริเวณป่าชายเลน ชอบขึ้นในที่ชื้นแฉะ น้ำท่วมไม่ถึง ออกดอก - ผลตลอดปี

ประโยชน์ ต้นเป็นอาหารสัตว์ เช่น สุกร